

ولی الله فیض مهدوی، زندانی سیاسی قربانی شرایط دهشتناک زندان جمهوری اسلامی شد

ولی الله فیض مهدوی در اعتراض به بلاتکلیفی وضعیت خود در زندان در روز 4 شهریور بدنبال انتشار اطلاعیه ای که متن آن در بیرون از زندان نیز انتشار یافته است برای رسیدن به خواسته هایش، ملاقت با وکلای خود، انتقال به زندان اوین، ابلاغ رسمی عدم اجرای حکم اعدام به خود و به مسئولین زندان گوهر دشت که از حقوق اولیه هر زندانی است اقدام به اعتصاب غذا کرد.

بر اساس گزارشات رسیده از زندان گوهر دشت ولی الله فیض مهدوی 11 شهریور در حالی که بیش از یک هفته از اعتصاب غذای وی می گذشت به نارسائی قلبی دچار می شود. این نارسائی قلبی با انتقال به بهداری زندان رفع می شود، اما مسئولین زندان از انتقال فیض مهدوی که در آن شرایط به مراقبت ویژه پزشکی نیاز داشت به بیمارستان امتناع می کنند و فیض مهدوی در همان بهداری زندان به علت سخته مغزی جان خود را از دست می دهد.

ولی الله فیض مهدوی 5 سال پیش به اتهام فعالیت با سازمان مجاهدین خلق دسبگیر و سپس به اعدام محکوم شد. اما مقامات جمهوری اسلامی سرانجام در نتیجه اعتراضات گسترده بحکم اعدام فیض مهدوی، اعلام کردند که حکم اعدام وی لغو شده است. با این حال مقامات جمهوری اسلامی هیچگاه لغو حکم اعدام فیض مهدوی را رسماً به وی ابلاغ نکردند.

خبر مرگ ولی الله فیض مهدوی در حالی انتشار می یابد که حدود چهل روز پیش نیز دانشجوی مبارز اکبر محمدی در زندان اوین تحت شرایط مشابهی جان خود را از دست داد.

اگر چه ولی الله فیض مهدوی و اکبر محمدی بوسیله شلیک تیر به شقیقه و یا انداختن طناب به گردن اعدام نشدند اما این هیچ تغییری در ماهیت مسئله نمی دهد. هر دو زندانی در فضای دهشتناک حاکم بر زندانهای تحت حاکمیت جمهوری اسلامی جان خود را از دست دادند.

جمهوری اسلامی تحت فشار شکنجه های جسمی و روحی زندانیان سیاسی را به اعتصاب غذا و مرگ تدریجی سوق می دهد. جمهوری اسلامی از آنجا که از بازتاب اعدام زندانیان سیاسی در جامعه و در میان مردم واهمه دارد می خواهد مرگ زندانیان را خود خواسته و طبیعی جلوه دهد تا از شعله های آتش خشم و نفرت مردم بکاهد. همینکه مسئولین زندانهای رژیم حاضر نیستند زندانیان را حتی در بستر مرگ به بیمارستان منتقل کنند گواه این اهداف شوم است. رژیم می خواهد فضای سنگین و مملو از خوف و وحشت زندانها را به بیرون زندانها به درون جامعه انتقال دهد.

خبر این جنایت رژیم را باید به گوش جهانیان رساند. این سیاست و شگردهای جمهوری اسلامی باید به نیروی اعتراض و مبارزه مردم آگاه در هم شکسته شود. دفاع از زندانی سیاسی با هر عقیده و مرامی که داشته باشد هیچ قید و شرطی نمی شناسد. لازم است با حضور گسترده در مراسم تشییع جنازه و مراسم یادبود ولی الله فیض مهدوی و با ابراز همدردی با خانواده و بستگان وی نفرت و انزجار خودمان را از این جنایت رژیم اعلام کنیم.

زندانی سیاسی با هر عقیده و مرامی که داشته باشد
باید بدون قید و شرط آزاد شود

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

13 شهریور ماه 1385

4 سپتامبر 2006